

Heinrich Rahn

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne/ I.D. & Prof.
Ad iusta funebria ... Elisabetae Stockmans, a liberis maestissimis hodie ad horam
primam paranda, Omnes omnium ordinum cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1646

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774669209>

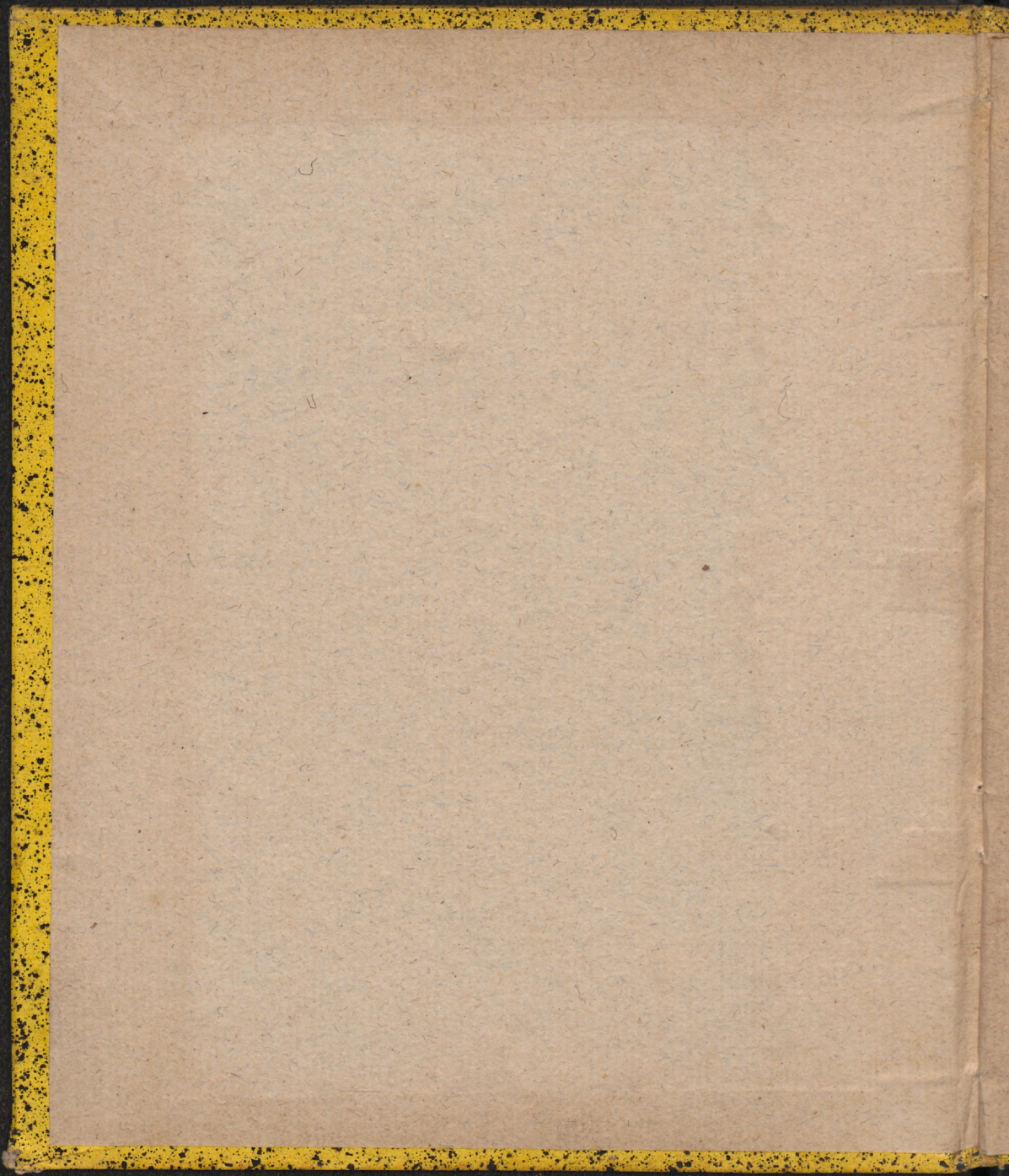
Druck Freier Zugang

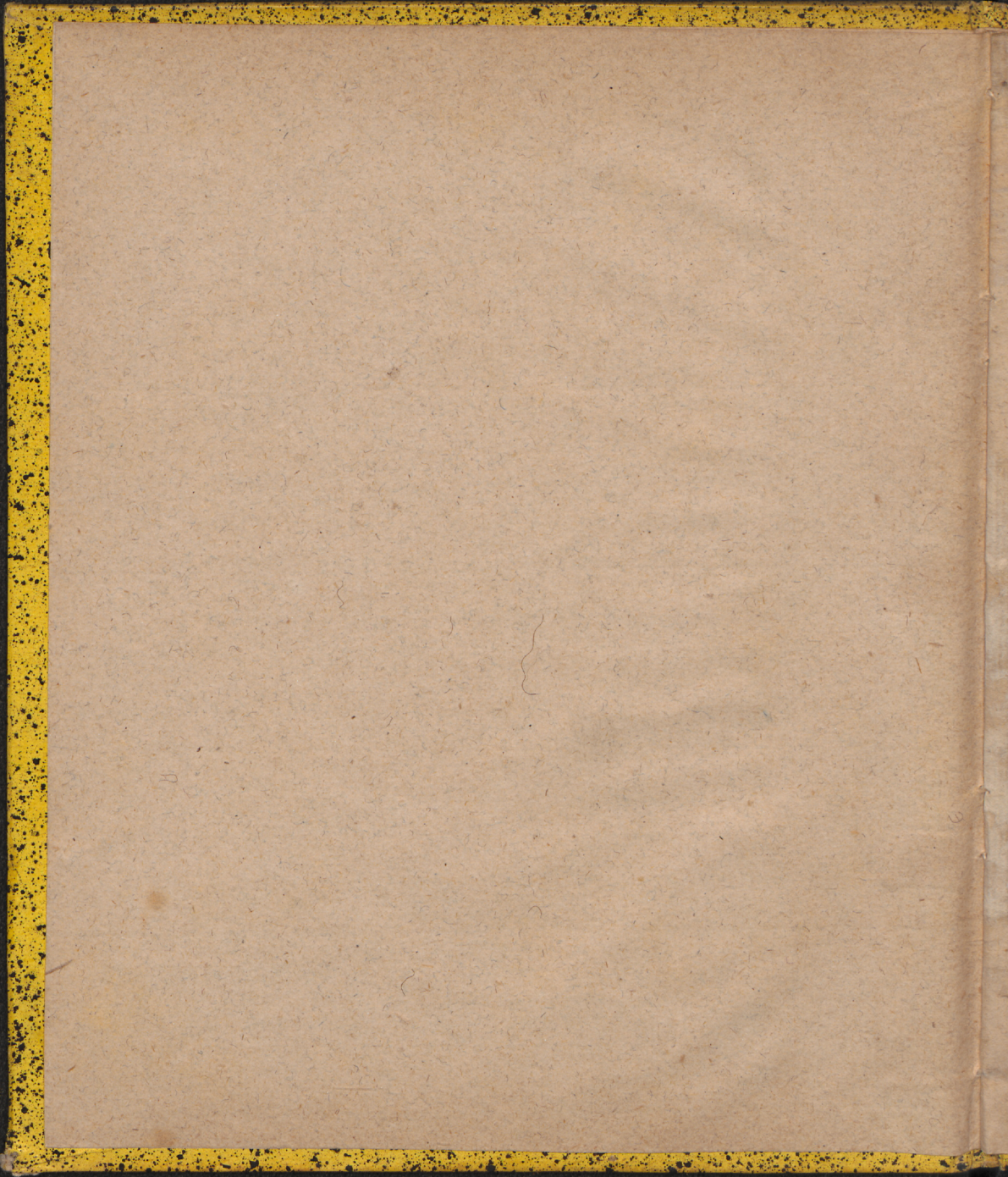

Rahne, H

in E. Stockmann.

ix. v. J. J. Tidemann
Rostock, 1646.

133.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HENRICUS Rabne / J. D.

& Prof.

Ad iusta funebria

MATRONÆ HONESTISSIMÆ

ELISABETÆ

STOCKMANS,

à liberis mæstissimis

hodie ad horam primam paranda,

Omnes omnium ordinum cives Academicos

*ea, quâ par est, humanitate
invitat.*

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILI, Academia Typographi,

Anno M. DC. XLVI.

Julius Cæsar, cum inter cœnandum
ortus sermo esset, quod genus mortis opti-
mum, sine cunctatione respondit: inopinatum.
Plinius ille naturæ bibliothecarius mortem
repentinam in maxima parte felicitatis hu-
manæ deputat. Julianus Imperator Numini sem-
piterno grâtiâs agit, quod non longa morborum
asperitate sibi decedendum esset. Excepit ista
fors & mors viros non paucos, quorum pietas &
& probitas toti mundo fuit spectata. Inter alios
Victorinum Strigelium, qui cum viveret pro ex-
pedita morte (quam vocare solebat *einen Keu-
terischen Tod*) Deum unicè venerabatur. Excepit
Joannem Matthesium, Theologum magni no-
minis, *Hieronymum Wellerum*, alios. Simile ge-
nus fati ante annos sex & quod excurrit mansit
etiam virum virtute atque eruditione præstan-
tem D. N. M. GERHARDUM TIEDEMAN-
NUM, Consistorii Ducalis Mecklenburgici olim
Procuratorem, & maximè gnarum usus foren-
sis. Is enim cum aliquando curiam ad res agen-
das conscendisset, correptus seu vertigine, seu
pituita vel alia caussa ex constitutione corporis
nata, inter prima verborum initia, deficiens in-
proxi-

proximum collapsus est, ac quasi mortuus do-
mum reductus, tandem post die circa noctis
initium complexu suorum & consuetudine no-
stra exemptus fuit. Neque alio genere fati ma-
ritum suum sequi debuit conjux ejus ELISABE-
TA *Stocmanns* / cui hodie exsequias ituri su-
mus. Cum enim nudius quintus preces suas ma-
tutinas flexis genibus ad Deum fudisset, & nego-
cia domestica vix auspicata esset, nihil mali su-
spicante filia, nihil periculi meruente, hora de-
cima antemeridiana acutissima apoplexiæ vio-
lencia corripitur, eaque præter opinionem re-
pente exstinguitur. In hoc exemplum oculos
conjecto, quisquis es. Mi homo, omnes horas
complectere, vides te nunquam tutum esse. In-
proximo mors est.

Cum minimè reris, Mors ait, ito foras.
Non anni, non mensis, non dies nec hora excepta
sunt: non hæc ipsa, quâ scribo. Omne tempus,
omnis te locus doceat, quam facile sit renuncia-
re naturæ. Cura igitur quam diligentissimè, si
animæ salus tibi cordi est (esse omnino debet) ut
ne inevitabilis illa hora imparatum te inveniat &
opprimat. Audis Nostram post preces suas vix
finitas repentino excessu finisse vitam, quam ha-
ctenus laudabiliter egerat. Quid vos barathro-
nes? qui vos quotidie ingurgitatis diluvio Cereris,
& ut cum Diogene dicam Cynico, ex crapula do-

curasset. Neque minus religiosè domi vixit: sed precibus enixissimè incumbens, tanto eas fervore fundebat, ut nullius negotii causa, cujuscunque etiam momenti foret, aut turbari permetteret, aut differri sustineret. Eandem quoque pietatem & precandi studium à reliqua familia exegit; quorum animos monitis suis & exemplo, quod efficacissimum jubendi genus est, vehementius quotidie incendebat. Scripturas sacras nocturna diurnaque manu sedulo volvebat & scrutabatur; certior quippe, has ipsas esse, quæ de CHRISTO testentur & contineri in illis, ipsius Conservatoris elogio, vitam æternam. Cæterum matrona fuit bonis probisque moribus, sine fuco aut pompa, viri olim amans, domus suæ & œconomix intelligens & curans. Et satishæc in femina, ait ille: plures laudes qui quærit, vitia fortasse congeret, in specie virtutum. Si veteres etiam hoc inter prima & maxima hominis bona censuerunt, in lucem statim venire felicem: Nostra sane id nacta est, quæ Parentibus probitate, virtute, genere præstantissimis, anno 1593. d. XX. Novemb. prognata fuit, Patre nimirum M. ERASMO STOCKMANMO Physices quondam in Academia nostra Professore laudatissimo; matre ELISABETA, D. GERHARDI NENNII Viri clarissimi, lin-

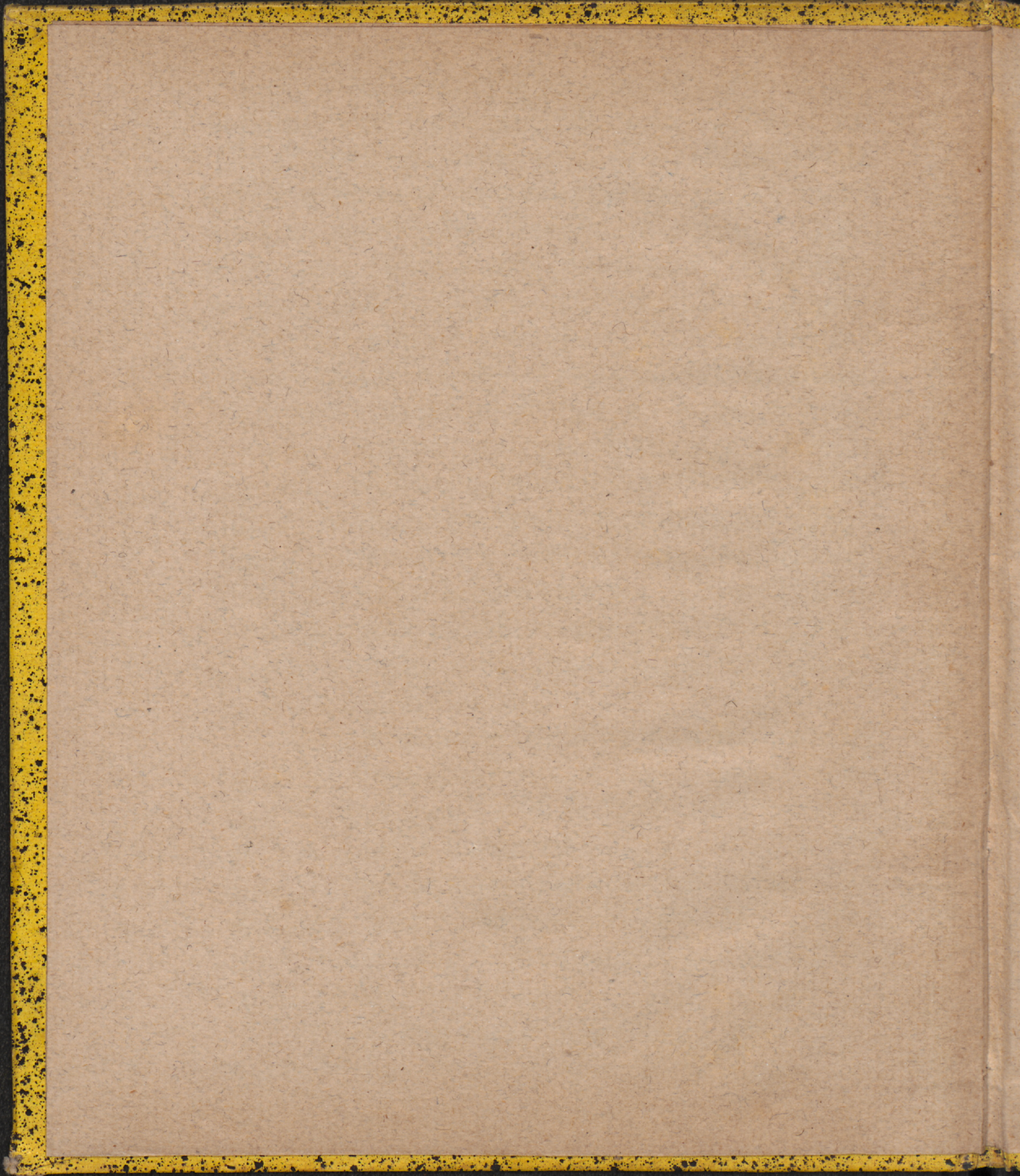
guarum, artium & medicinæ peritissimi, & AN-
NÆ KÖLERS feminæ rari exempli, filia. Cum esset
Jam matura viro, jam plenis nubilis annis,
petita est in matrimonium à M. GERHARDO
TIEDEMANNO. Cum quo ita vixit, ut pœ-
nè nunquam necesse illis fuerit templum Deæ
viri-placæ accedere, in quo Romæ olim vir &
uxor dissidentes convenire, & in gratiam æquif-
simis animis redire solebant, Scilicet ita sese com-
paraverant hi conjuges, ut suum uterque quod es-
set satageret; & uxor aliquando oculis esset ca-
pta, vir aurium surditate teneretur: quibus rebus
ad rem uxoriæ jucundè concorditerque agen-
dam opus esse, Antonius Panormita non minus
verè quàm scitè pronunciavit. Nec parum ad
conjunctionem conservandam faciebant liberi,
quos Sapiens pignora amoris conjugalis, & sua-
vissimæ amicitia uxoriæ vincula esse censuit.
Non enim sine prole fuit thalamus. sustulerunt
subolem, geminam masculam, GERHARDUM
& PAULUM; quorum hic in primo ætatis flore,
ille jam Studiosus Philosophiæ & Medicinæ, cum
esset juvenis bonæ spei & exspectationis, imma-
tura morte prærepti; geminam sexus sequioris,
ANNA M & ELISABETAM, quæ adhuc innu-
ptæ tristissima hæc fata unà cum avunculo, desi-
deratissimæ matris suæ fratre germano, viro Ex-
cellentif-

cellentissimo atque Experientissimo D.N. JOACHIMO STOCKMANNO Phil. & Med. D. Collega & amico nostro honorando; & sorore ex privigna nata MARGARETA STOCKMANNS, D.N. M. PETRI KRÜGERI Ecclesiæ Kylo-niensis Pastoris quondam fidelissimi relicta viduâ, acerbissimè lugent. Mortuo marito in alterius viri potestatem tradere se noluit, sed hactenus in septimum usque annum vidua mansit, & viduitatis molestias patienter tulit, immo fortiter eluctata est. Jam enim non amplius futuri sollicita pendet, non armorû toto orbe furentium discursum metuit: secura spectat publicas clades & imperiorum ruinas, quarum nos infelix ætas jam pars maxima sumus, neque calamitates aliæ quicquam in eam possunt, quarum insultus tam crebro hic sustinuit. Putate illam ipsam ex cœlesti arce vos ita alloqui: cur vos tantopere obitus meus afficit! cum mortalem me & ea quidem lege natam fuisse sciatis, ut imminente die meo rursus ab hac vita abirem; cujusmodi necessitati universa quoque subjecta videtis. Etiam si vero fatalis hora instare omnibus solet, non tamen omnibus est pertimescenda. Neque enim à miseris tantum humanis abducit, sed eos etiam, qui vitâ laudabiliter functi sunt, ad æterna hæc & nunquam peritura gaudia dimittit. Quibus quidem ego nunc dulcissimè fruor; neque id meo merito, sed
benefi.

beneficio solius Christi, cui, dum adhuc in mortali corpore eram, constantissima fide adhærebam. Ille ab oculis meis omnes lacrimas absterfit: Ille justitiæ suæ veste me circumdedit, ille coronam gloriæ, quam mihi reservarat, imposuit. Quod repentina morte à vobis divulsa sum, Deo acceptum refero, qui cavet ne diuturnis cruciatibus affligerer, quippe qui cujusque dies pro arbitrio suo temperare gaudet. Cogitate adversa casuum, & inprimis cruenti belli, quod vos omnes involvit atrocitatem: quæ ego cuncta mea morte declinavi. Nulla hic arma sæviunt mutuis concursibus: nullus hic morbus aut infirmitas ægroto corpori incumbunt: non fallaciæ, non fraudes, doli, invidia hic locum habent. Deus est omnia in omnibus, qui nobis ejusmodi gaudia præstat, quæ nec oculus vidit, nec in ullius unquam cor hominis descenderunt.

Vos, Academiae Cives, ite matronæ tali exsequias, ite frequentissimi: fratris germani, ejusque Generi, Academiae nostræ Professorum clarissimorum causâ; sed & nostrâ, qui vos serio invitamus, immo & vestrâ, qui excitemini ad meditationem vitæ, quæ nobis vel non sentientibus effluit. Valete. P. P. Rostochii d. X. Jun. An. c10 100 XLVI. Sub Sigillo Aademiae.

Conventus fiet in Aede Beatae Virginis.

cellentissimo atque Experientissimo
CHIMO STOCKMANN Phil. & M
lega & amico nostro honorando; & so
vigna nata MARGARETA STOCK
DN. M. PETRI KRÜGERI Ecc
niensis Pastoris quondam fidelissimi
duâ, acerbissimè lugent. Mortuo ma
rius viri potestatem tradere se noluit
nus in septimum usque annum vidua
viduitatis molestias patienter tulit, im
eluctata est. Jam enim non amplius su
pendet, non armorû toto orbe furens
sum metuit: secura spectat publicas c
teriorum ruinas, quarum nos infel
pars maxima sumus, neque calamitate
quam in eam possunt, quarum insule
bro hic sustinuit. Putate illam ipsam e
ce vos ita alloqui: cur vos tantopere o
afficit! cum mortalem me & ea quid
tam fuisse sciatis, ut imminente die m
ab hac vita abirem; cujusmodi nec
versa quoque subjecta videtis. Etiam
lis hora instare omnibus solet, non ta
bus est pertimescenda. Neque enim à r
tum humanis abducit, sed eos etiam, c
dabiliter functi sunt, ad æterna hæc &
peritura gaudia dimittit. Quibus
nunc dulcissimè fruor; neque id meo

